

Сърбиѣ чрезъ Указъ-тъ на Кнѣзя, подь условіе, да всѣкій чиновникъ захваща изъ начало отъ ниски степени, и бѣва постепено и следъ по-трьбный опытъ намѣстенъ на по-високи степени.

55.

Человѣцы отъ Законъ (судіи), кои-то имать чинове Судейски, неще да могъть никогда да си променятъ службъ-тъ, нито да получять мѣсто гдѣгодѣ, освенъ въ судеве-тъ, и ще бѣдъть длъжни да ся занимають исключительно въ усъвършенствование-то въ часть Судейскъ.

56.

Никакъвъ Чиновникъ, нито гражданскій, нито военный, не може нито само приврѣмено да бѣде намѣстенъ въ Судеве-тъ.

57.

Понеже сѣ Сърби-тъ, като платежни подданицы на висока Порта, Христіани закона Гръцкаго, или инакъ назованаго Църква Восточна, Азъ съмъ даруваль на Сърбскій народъ пълнъ свободъ, да упражнявать обичны-тъ церемоніи на Законъ-тъ си, и да отбирать измѣжду си съ Твое съдѣйствие и Твое надзиране свои си Митрополиты и свои си Епископы, съ условіе, да ти бѣдъть спорѣдъ духовно-то чиноположение подчинени на духовна-та власть на Патріярха, кой сѣди въ Цариградъ, и кой е като Началникъ того Закона и Синода. И както что е сходно на преимущества-та и свободы-тъ, дарувани отъ предны врѣмена на Христіяны-тъ, жители-тъ на Отоманско-то Царство отъ завла-